

НЕДЪЛЯ КД

ЗА КРОВОТОЧИВАТА ЖЕНА.

Дерзай дщи, вѣра твоя спасе те:
иди въ мирѣ.

Благослови отче,

Голѣмите вѣди и тешките скорби, много лесно привлечатъ грѣшнаго чловека каде бога, невѣрника на вѣрѣ, и безвожника на богопозна- нїе: защото чловека кога види вѣдѣ, скорбна, или волость, тога па- да на покаанїе и начне да прави добро. За тѣи милостивый богъ пѣца на насъ вѣды, кахари, и волости, за да са покаеме и оставиме отъ нашите грѣхове, и да припаднемъ за тѣхъ на бога, като іаїра или като кровоточивата жена, за които ще чѣете сега отъ евангелїето.

Отъ Лѣка зачало лѣ.

Во онова време дойде нѣкой чловека при Исуса, на име іаїра, който бѣше князь на Іудейското съборище, и като падна при краката Исусови молющемъ да дойде въ кащата мѣ: защото имаше единородна дъщеря около дванайсы години, която умираше. И когато отиваше народа го притискаше. А една жена, която имаше отъ дванайсы го- дины кровотеченїе, и бѣше издала сичкото си иманїе на лѣкары, (док- тори екими) и не получи цѣръ отъ никого, приближи задъ Исуса, у- прасъ въ крам на дрехите мѣ: и тосъ часъ са възпръ теченїето на нейната кръвъ. А Исусъ рече: кой е дете са упръ въ мене? и като са отричаха сичките, Петаръ рече: наставниче, народите та натискатъ и тѣпчатъ, а ты питашъ, кой са упралъ до тебе. Тога Исусъ рече: упрасъ нѣкой до мене: защото азъ усѣтихъ силъ, която излѣзи отъ мене. Като виде жената чи не можа да са укрїе, дойде со страхъ, и като падна предъ него, убави предъ сичкѣмъ народъ, защо са упрала въ него, и какъ исцѣли тосъ часъ. А той ѝ рече: небойса, твоата вѣ- ра та исцѣри, иди си съ миръ. Ощи тѣи като говореше Исусъ, дойде нѣкой тамо при княза и мѣ рече: дъщеря ти умра, не трѣди Исуса да дохожда. А Исусъ като чѣ, рече на іаїра: небойса, само вѣрвай, и дъщеря ти ще оздраве. И като доди Исусъ въ кащата, не остави